Sharpless, arriba a la casa amb una carta que li ha enviat Pinkerton, en la qual li demana que li digui a Butterfly que torna al Japó, però no per ella. Sharpless comença a llegir-la, però no pot acabar-la perquè la jove s'altera massa en sentir que el seu estimat torna. La noia revela que, fruit de la seva relació amb l'oficial, va tenir un fill després que ell marxés, però no li ho ha dit. El cònsol promet informar a Pinkerton de l'assumpte i aconsella a Butterfly que torni a casar-se amb Yamadori, un príncep que la pretén. Des de la casa en el turó, després de sonar el canó del port, Butterfly veu que arriba el vaixell de Pinkerton a la badia. Ella i Suzuki es preparen i esperen la seva arribada ("Coro a bocca chiusa"). Suzuki i el nen s'adormen, però Butterfly es queda desperta tota la nit.

Acte III

Suzuki es desperta al matí, mentre que Butterfly finalment s'adorm. Sharpless i Pinkerton arriben a la casa, juntament amb la nova esposa nord-americana de l'oficial, Kate. Han vingut perquè, en assabentar-se de l'existència del fill, decideixen recollir-lo per a criar-lo als Estats Units. Quan Pinkerton veu com Butterfly ha decorat la casa pel seu retorn, s'adona que ha comès un gran error. Admet que és un covard i no pot enfrontar-se a Butterfly, de manera que Suzuki, Sharpless i Kate li donen la notícia a la noia. Cio-Cio-San es mostra conforme amb lliurar el nen si Pinkerton la ve a veure. Mentrestant, es disculpa amb una estàtua de Buda, després s'acomiada del seu fill i li tapa els ulls. A continuació es retira a la seva habitació i es clava el ganivet del seu pare. Butterfly besa al seu fill i mor. Pinkerton s'afanya a entrar, però ja és massa tard.

Pròximament

La Ventafocs

Coreografia: F. Ashton
Música: S. Prokofiev

PROJECCIÓ BALLET
11 DES - Auditori, 17:30 h

Madama Butterfly

Giacomo Puccini

13 NOV
Auditori
17.30 h

Enregistrada el 2022 a la Royal Opera House
Durada: 140 minuts (inclou una pausa)

EQUIP CREATIU

Direcció d'escena
Moshe Leiser i Patrice Caurier

Direcció musical
Nicola Luisotti

Escenografia
Christian Fenouillat

Orquestra i Cor de la Royal Opera House

REPARTIMENT

Cio-Cio-San
Maria Agresta

B.F. Pinkerton
Joshua Guerrero

Sharpless
Carlos Álvarez

Suzuki
Christine Rice

Goro
Carlo Bosi

Comissari imperial
Dawid Kimberg

Kate Pinkerton
Gabrielė Kupšytė

Mare de Cio-Cion-San
Eryl Royle

Una òpera sobre l'espera i l'esperança

El 17 de febrer de 1904 s'estrenava a Milà *Madama Butterfly*, òpera en tres actes ambientada al Japó i considerada una de les obres mestres de Giacomo Puccini, així com la més commovedora. A l'igual que en les seves dues òperes immediatament anteriors, *La Bohème* (1896) i *Tosca* (1900), el llibret el van escriure a quatre mans Luigi Illica i Giuseppe Giacosa, i està inspirat en l'obra teatral homònima de D. Belasco. La freda acollida que va rebre en un inici va dur el compositor italià a realitzar algunes modificacions, moment a partir del qual l'òpera va ser rebuda de manera entusiasta.

Reconegut pel propi Puccini com el personatge més rodó que mai va escriure, Cio-Cio-San, l'heroïna d'aquesta obra, aplega una intensa càrrega dramàtica: una jove japonesa, educada com una geisha, que espera i espera el retorn del seu estimat, un mariner nord-americà. *Madama Butterfly* s'erigeix així com una òpera sobre l'espera, l'esperança i l'amor incondicional, temes que, per la seva universalitat, han aconseguit commoure el públic de totes les èpoques. Uns temes que, d'altra banda, es conjuguen per assolir un dels moments més emocionants de l'obra en l'ària "Un bel dì vedremo", que entona la protagonista en el segon acte.

Amb aquesta intensitat argumental, Puccini ens regala una partitura d'una riquesa impressionant, que plasma amb enorme lucidesa el xoc cultural entre orient i occident, amb la capacitat de transportar-nos al Japó més exòtic o als Estats Units. La presència de nombroses peces d'extraordinària bellesa, com el duet d'amor "Vogliatemi ben", el "Coro a bocca chiusa" o la ja citada "Un bel dì vedremo", fan de *Madama Butterfly* una de les òperes més representades i aplaudides en els escenaris de tot el món, i de la seva protagonista, Cio-Cio-San, una de les personatges més estimades pel públic.

De l'orient llunyà al Covent Garden

La fantàstica òpera de Puccini brilla en aquesta producció de Moshe Leiser i Patrice Caurier, que va pujar a l'escenari de la Royal Opera House el 2022. Inspirat en les imatges europees del Japó del segle XIX, el muntatge aposta per una posada en escena fidel a l'esperit original de l'obra.

La soprano italiana Maria Agresta encapçala un repartiment de luxe, dotant de sentiment i intensitat el seu personatge de Cio-Cio-San amb l'excel·lència vocal que la caracteritza. L'acompanyen el tenor americà Joshua Guerrero, com el tinent Pinkerton; el barítion espanyol Carlos Álvarez, en el rol de Sharpless, i la mezzosoprano anglesa Christine Rice, donant vida a la serventa Suzuki.

Madama Butterfly

Acte I

El 1904, un oficial de l'armada estatunidenca, anomenat B. F. Pinkerton, lloga una casa sobre un turó a la ciutat japonesa de Nagasaki, per a ell i la seva promesa, la jove Cio-Cio-San, a qui es dirigeix amb el nom de Butterfly. Per a ella, és un casament per a tota la vida, però per a Pinkerton només es tracta d'una aventura fora del seu país. Ell pretén, en secret, divorciar-se una vegada que trobi una esposa estatunidenca adequada, perquè les lleis de divorci japoneses són molt laxes. Les noces tindran lloc a la casa, i Butterfly està tan animada per casar-se amb un nord-americà que es converteix secretament al cristianisme tot renunciant al budisme. El seu oncle Bonze, un monjo budista, descobreix la conversió, la maleeix i ordena a tots els convidats a la cerimònia que se'n vagin, cosa que fan tots al mateix temps que reneguen d'ella. Malgrat tot, Butterfly i Pinkerton es casen i tenen la seva apassionada primera nit d'amor.

Acte II

Tres anys després, Butterfly encara espera que Pinkerton torni dels Estats Units perquè la va deixar poc després de les noces. La seva criada Suzuki intenta convèncer-la que ell no tornarà, però ella no l'escolta (ària "Un bel dì vedremo"). Goro, qui va arranjar el matrimoni entre la parella, intenta que la noia es casi de nou, però ella tampoc l'escolta. El cònsol americà,